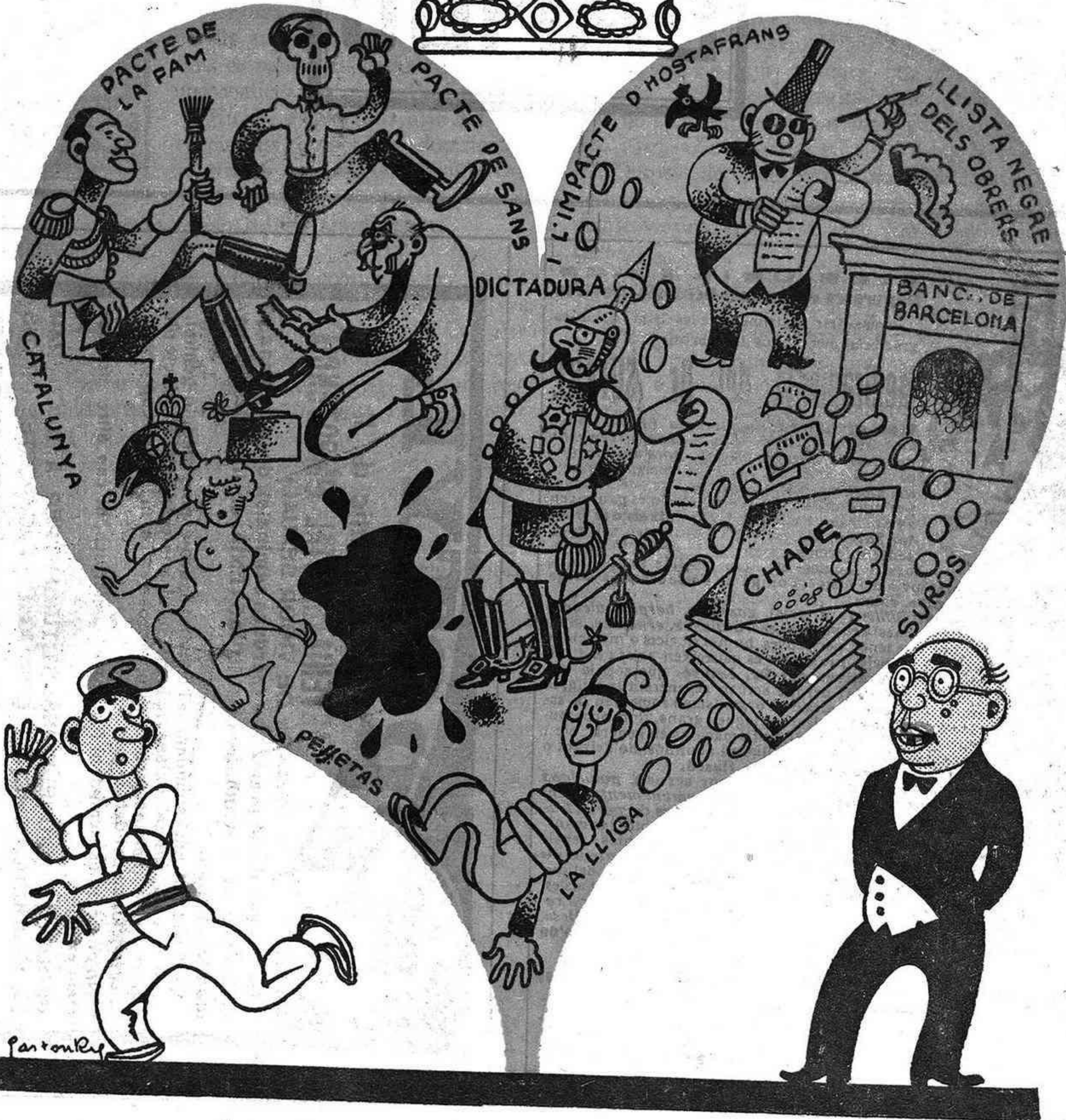

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

PERTANY A LA BIBLIOTECA DE L'ATENEU BARCELONÈS

El cor d'en Cambó

(c) Ministeri de Cultura 2006. Aznà - El que te aquest cor, l'únic que pot fer és callar i no posar el meu nom a la...

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorragia* (Purgacions) amb totes es seves manifestacions, *uratrífts*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc. de l'home *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *artritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc., de la dona per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxets del Doctor Solvré**, als malalts es gaureixen ells sois, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre i que l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**

Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Píldores depuratives del Dr. Solvré**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronscos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**

Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea* (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per cròniques i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gragees potencials del Dr. Solvré**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, mental i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la joventesa, per tota mena d'excessos (vells a cap edat), per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya Portugal i les Amèriques

NOTA. — Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 0'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebiran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la eyaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt efecàs per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap òrgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantárides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOPRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Dutrem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20

BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ

Foca de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

ELECCIONS!

ELECCIONS!

ASSEM el període electoral de les incubacions.

Encara no se sap res. Tots els partits tantegen. Entre els esquerrans es palesa un desig viu d'anar a una coalició de forces d'esquerra.

En dir esquerrans hem fet referència als homes de doctrines esquerranes que militen desinteressadament, però amb passió de convençut, en els partits esquerrans. No ens hem volgut referir als dirigents.

El contrast és viu.

Mentre el poble esquerrà demana coalicions per plantar cara a les dretes i desitja noms de solvència, en les esferes dels dirigents esquerrans trobareu que la febre té una altra coloració: que aconseguirà ésser designat que representant?

I sabeu del senyor tal o tal que intriga ganudament perquè el candidatitzin. I pregunteu què és pot creure aquest senyor que ha fet per esdevenir representant del poble i portar la seva veu al Parlament. La major part de les vegades no és possible donar-vos cap resposta satisfactòria.

Es un senyor — us diuen — que ha estat molt fidel a determinat home enlairat. Un acta de diputat, o de regidor, és la paga que aquest home li dona.

Té dret — el polític que sigui — de recompensar una adhesió a la seva persona amb un nomenament de representant del poble, intervinent necessari en els afers més greus del país? Gairebé sempre els adherits són inferiors als qui tenen la força de permetre adherències. Una personalitat forta porta satèlits al voltant, no admet cap astre, quan no sigui a distància. Els adherits d'un adherit resulten encara més inferiors que els primers. I així s'ha creat una capa de polítics que són el pes mort de la política, els impossibilitadors de tot intent de democràcia i els que criden a gran veu el dictador. Són parlamentaris d'un Parlament que no legisla; que es baralla. Són els que fan lleis adaptades a les seves ambicions. Són els que, sense atmosfera pròpia, van erràtils fent de carregament mercenari per donar la balançada que calgui.

Eleccions! Eleccions! Gent republicana! Poble! Cap de grup! Personalitats que pretenen dirigir la política! Pensen que les eleccions que s'apropen tenen una importància decisiva. L'entusiasme revolucionari d'un dia, s'ha

tornat dubte en molts, fredor en molts també. La República, la llibertat, el liberalisme i la democràcia, en aquests dos anys i mig, han estat sostinguts per l'enfervoriment d'uns dies passats. D'avui en endavant s'hauran de sostenir amb lluita, amb obres i amb resultats pràctics.

Per tots els horitzons treuen el cap la gent que semblava definitivament esbandida. No ens volguem enganyar, ni hem de voler que la sotmissió absoluta a uns homes de partit els encoixin de silenci, donant-los facilitat perquè ells s'enganyin.

Els partits esquerrans no han fet el que havien de fer. La direcció esquerrana donada al país no ha estat l'eficient que havia d'ésser.

Davant d'unes eleccions, és millor reconèixer les follies d'una direcció que intentar fer-les passar per la porta falsa. Reconèixer els errors anuncia possibilitats d'esmena. Enorgullir-se del que no s'ha fet i entestar-se en continuar pels camins que es fressen, és suïcida.

En les eleccions vinents, una necessària coalició d'esquerres, ha de treure elegits homes prou capaços per fer el que no s'ha fet i prou patriotes per oblidar-se d'ells mateixos i pensar únicament en el bé de la República.

Després de la desfeta de la Socialdemocràcia alemanya, tothom ha reconegut que el fracàs no fou de les idees socialdemocràtiques. El fracàs fou dels homes que les encarnaren.

Nosaltres podem trobar-nos en idèntic moment. Podem fer fracassar els ideals de republicanisme i de democràcia per no haver sabut veure a temps i per no haver tingut cura de posar remei a les nostres fallides.

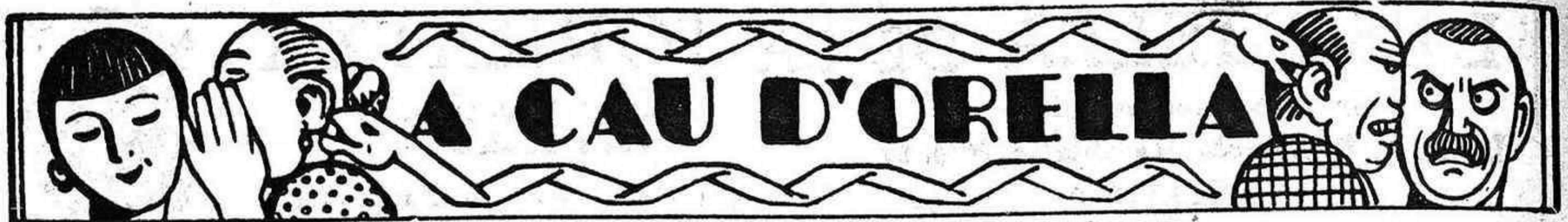
Les eleccions vinents, tant les de Diputats com les de Regidors, no són eleccions de fracció, han d'ésser eleccions de totalitat i amb el millor de cada casa. Dretes i Esquerres. Esquerres contra Dretes.

I cal també que siguin eleccions fetes amb homes, no amb intrigants; amb vers polítics, no amb politiquets de carn d'olla i barraca. Utilitzem les personalitats solvents. Deixem a recó els qui es permeten ficar-se al tren polític, portadors d'un escambell sota l'aixella i un rossinyol per espanyar portes a la butxaca.

Pot venir un dia que el poble retregui els enlairats d'avui el que no han fet per ell. Penseu-hi! Adhuc quan el poble elegeix un cabdill no l'elegeix pel cabdill mateix: l'elegeix per les coses que hi vol veure encarnades. El cabdill de la revolució passada era el símbol d'una renovació, d'una honorabilitat, d'un patriotisme, d'un avenç, d'una era nova. Ja volem que els qui demanaven una perfecció humanament impossible hagin quedat decebuts i se'ls hagi tret de les mans la seva utopia. Però hem de reconèixer que si l'intent d'obrir solcs nous no ha estat ben marcat. Hi ha hagut indecisió on havia d'haver fermesa. Hi ha hagut egoisme, on havia d'haver-hi desinterès. Hi ha hagut aprofitament, on havia d'haver patriotisme.

Els noms que es donin a les votacions que s'apropen han d'ésser penyora d'esmena i de canvi.

Eleccions! Eleccions ben difícils i ben decisives! Que l'amor a Catalunya pesi més que els interessos bords i que els egoismes estèrils.

EL BÉ DE LA CIUTAT

El senyor Vilalta, en la proppassada sessió municipal, prengué la paraula contra el Doctor Agudé, el nostre Batlle.

El senyor Vilalta, "vetllant pel bé de la ciutat", féu declaracions sensationals.

Magníficament!

Consti, però, que sense la renyima dels del grup "L'Opinió", amb el grup dels altres, "el bé de la ciutat" hauria passat per alt.

UNA FRASE

Aquesta frase fou pronunciada també en la proppassada sessió municipal; en el mateix afer Doctor Agudé-Vilalta.

Parla en Vilalta: "Sóc generós. I si en aquest afer hi hagués vist alguna cosa de baixesa, per generositat ho callaria".

Tothom es donà compte de seguida

que les generositats del senyor Vilalta no li costaven cap diner.

El senyor Vilalta era generós amb els diners de Barcelona.

Article primer del primer capítol del llibre rotulat: "El perfecte regidor".

GENT IMAGINATIVA

A l'"Olímpia" hi ha un número sensacional: "Rita de la Plata".

Per fer literatura li diuen "la Núvia de la Mort". Tot amb majúscules.

Després del seu salt — hàbilment de truc, — v'àrem oir un senyor que exclamava:

— "Aquesta dona em fa recordar en Cambó!"

L'home va callar, convençut que el salt de Rita de la Plata havia portat a tothom la mateixa suggerència.

Però nosaltres ens quedàrem pensant: Per què Rita de la Plata pot recordar a Cambó?

Per la densitat de l'ambient polític actual que fa que tot ho recordi tot?

Perquè Cambó sempre salta a l'aire amb el truc de portar la salvació en les cames lligades? Perquè Cambó és el nuvi de la Lliga, o sigui de la Mort... resuscitada?

Deixem la solució de l'imaginatiu als seus col·legues, els imaginatius.

PER QUE?

Per què el senyor Casanoves alguna vegada ha pogut fer recordar el nom de Danton?

Per què Margarida Carvajal torna a Barcelona i debuta al Còmic?

Per què el senyor Espanya és un gran polític?

Per què la Lliga té Déu del seu cantó?

Per què el senyor Farran de Sagarra no es dedica a arrencar queixals?

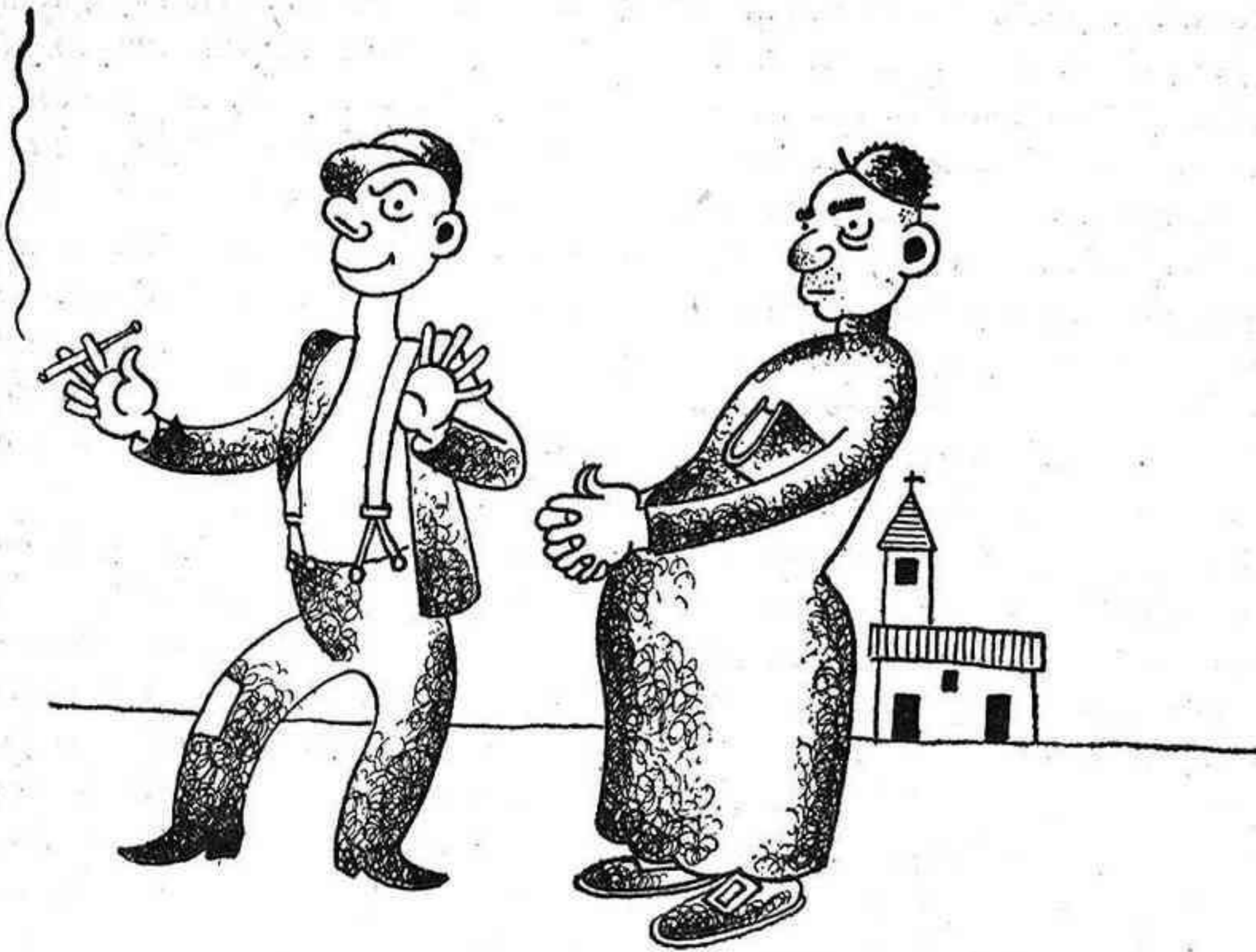
Per què el senyor Canturri consona tan bé amb murri?

Per què corre la veu que el senyor Pere Comes ha estat sol·licitat per la Lliga, com a successor del senyor Fer-

Comentant les parautes d'en Duran i Ventosa al Parlament

El poble. — Jo desvariejaria si votés això.

Propaganda de dretes

- Si votes per nosaltres tindràs feina...
- Però després no podré menjar.

ran Agulló, hàbil tripijoquista electoral?

Per què el senyor *Paco* Madrid, tan esquerrà i tan fi de pell, segueix escrivint a L'Opinió," després d'haver estat els directors d'aquest diari esbandits de l'Esquerra?

Per què el senyor *Pellicena* no es fa retratar, vestit de President de la Societat de Nacions?

Per què el senyor *Companys* encara no sap ben bé de nedar... i guardar la roba, després de tant de fer-ho?

Per què els poetes de la Lliga no han escrit un himne de guerra i religió per enardir les vinents eleccions?

Per què no beatifiquen la guardiola del senyor *Vidal*?

Per què el senyor *Azaña* sabrà tant el que diu i altres ni saben el que diuen ni el que fan?

Per què?

Deixem-ho, per avui. No acabariem.

AQUELLS JUTGES

El senyor *Trabal* intervingué en afers greus d'Esquerra Republicana de Catalunya i pogué fer de jutge buit en sentències escandalosament polítiques del partit.

Avui el senyor *Trabal* ha estat sospès dels seus drets de militant del partit d'Esquerra Republicana.

Quan el senyor *Trabal* actuava de jutge fou utilitzat per decretar expulsions. Avui el gairebé expulsat és ell. Com a jutge a disposició de les empre-

ses havia de venir per força la seva hora.

Es de doldre, en aquest cas concret —i en molts altres,— que hagi estat un partit l'utilitzador d'homes com el senyor *Trabal*, eterns intrigants polítics.

Si aquest partit hagués escollit per a jutges, homes de bona fe, mai no els hauria escollit de la recongeuda categoria del senyor *Trabal*.

LES SENYORES DE LA LLIGA

Les senyores de la Lliga van de botiga en botiga, coaccionant el comerç.
—“Per qui voten, vostès?”

—“Ja veuran — els responen,— nosaltres som botiguers, no fem política.”

“Doncs cal que en facin.” — I aleshores, les senyores de la Lliga es descabdellen amb un discurs i fan l'apologia de la necessitat de votar en els actuals moments... i de votar la Lliga.

—“Vivim temps d'anarquia, de sectarisme, de robatori, d'immoralitat.”

I les morals senyores insinuen que si no voten els seus, es veuran obligades a no comprar més pa al comerciant que coaccionen, o més llet, o més queviures, o més roba, o més sabates.

—“Hem de lluitar pel triomf de la bona administració.”

I la bona administració és la de la Lliga monarquitant i monarquitada, de la tartufista Lliga que una revolució no va bandejar com calia que fos bandejada.

ELS QUI PASSEN LA MAROMA

A quin Partit milita el senyor *Xavier Regàs*?

Abans-d'ahir era dels més brillants famolencs d'Acció Catalana.

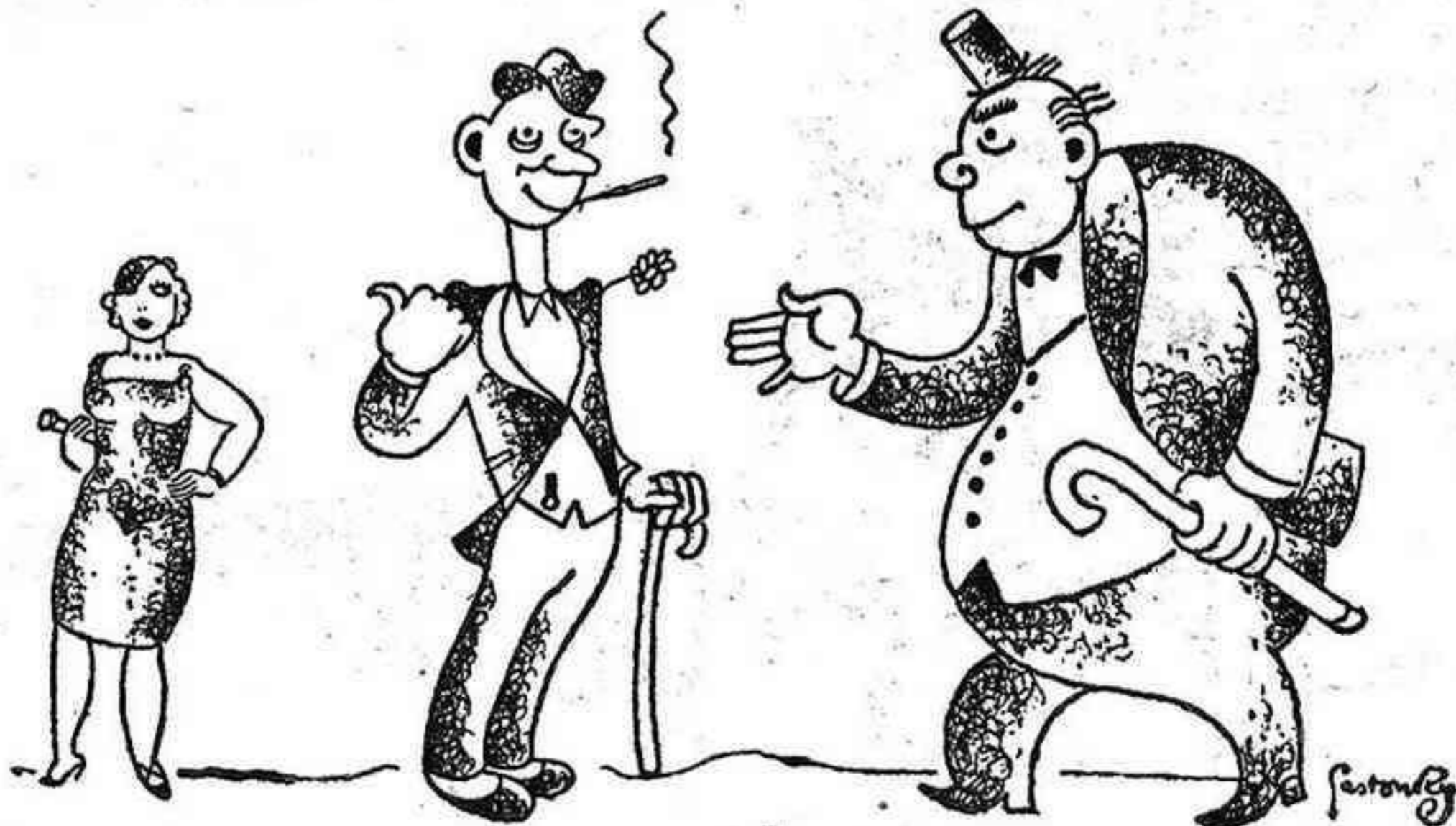
Ahir es deixà veure per l'Esquerra Republicana de Catalunya i tragué el cap al costat de *Pi* i *Sunyer* i *Rovira* i *Virgili*.

Avui...

Avui ningú sap on cerca profit el brillant famolenc senyor *Xavier Regàs*.

Si hagués vist possibilitats pel cantó del grup dels “opinionaires”! Però per aquest cantó no hi ha res a fer.

Es fa saber que, formant part del grup dels errants, hi ha una jove personalitat en vaga.

D'eleccions

- Però, tu, de quins ets? De la dreta o de l'esquerra?
- Jo sóc del centre.

EL "PUEBLO SOBERANO"

En una de les places de braus que amb intermitències més o menys llargues funcionen a Barcelona, va esdevenir no fa gaires dies un acte edificant i del tot adient a la naturalesa dels espectacles que es donen en aquets centres de cultura (?)

Ja sabem que és molt natural i de llei que en una plaça de braus es cometin bestieses, i diríem que és l'únic lloc en què es poden concebre, si molt sovint en els camps de fútbol, en els combats de boxa, en mítings i en les sessions de l'Ajuntament hom no s'esforcés en emular i a vegades superar, les facècies vergonyoses de la fiesta nacional.

No ens moguem, ara com ara, de la plaça de braus i anem de dret al cas de l'altre dia. Segons referències llegides cuita-corrents, un torejador nome-

nat no sé què de la Serna, va cometre una espècia i el pueblo soberano malnumorat perquè els braus no eren de quantat ni de prou llibras, va esbravar-se amb l'home ael traje de lices. Després d'esbrancar-lo amb les paraules ines escoliades de l'extens i picant vocaonari aequat en aquests casos, el va osequiar amb una puja de xavalla, cacanneis, terossos de sucre que havien soorat ael caje i altres projectus per vesiu. D'aquest corn de l'abundància, deis dispars de focs japonesos dedicats al diestro caigut momentaniament en uesgracia, en va sortir un barret de palla, provinent a un deis pocs ciutadans que usen aquesta mena de tapa-closques, el qual—el barret—va anar a parar als peus del primer espasa.

No se si el diestro va prendre's l'obsequi com una broma o com a un ultratge. El cert és que després de dansar un fandango ben repicat damunt l'innocent estri capuar, el va llançar al públic, amb gest de tirador d'anelles, "pa que se lo coman".

L'aldarull que es va promoure no té semblança ni amb el que hauria hagut

de succeir amb la dissolució de les Corts Constituents si els repuonans de devo haguessin tingut vergonya.

Per Ji de comptes, el "pueblo soberano" va exigir, amb la força ael nombre i amb la força bruta ael qui en adquirir l'enruua es creu en el dret de vraciar els artistes, de l'art que es vulgui, com un esciam aels que ara no s'eslueu, que el manuarat de la Serna demanes perao de genous a la "nacion" enruada.

Aquest acte repulsiu i cafre ha succeir en pie regim republica, „ segurament, entre els mes aferrissais cridanners i esbroncuaors, es comptaven alguns centenars aels que s'ompien la voca pariant de uiveriat i de respecte a la dignitat humana i, possiblement, bastants energumens del "comunismo lberiaro".

En aquest cas tenia raó el de la Serna. La tenia després deis braus i dels cavalls sacrificats estupidament per satisfer el go.g de mania gent que es compiau en santificar les festes en una orgia de sang i de brutalitat.

PANICAL

Les pròximes eleccions.—Com seran les meses de les dretes el dia de les eleccions.

FITXES

"POUR MON PLAISIR"?

Reprenc la publicació de les "Fitxes". La reprenc únicament perquè em ve de gust?

Voldria creure que sí...

I ho voldria creure perquè jo m'he fet a mida un vestit de modèstia i, en aquests moments, sospito que m'empenyen a reprendre la publicació dels meus apunts,—escrits en caps de paper i en hores de repòs,— els 25 o 30 amics que m'han fet avinent que em llegien amb plaer.

Pocs amics? No en comptava tants! Que aquests amics em deuen llegir amb un plaer relatiu? La nostra època ha tret del cartell els plaers absoluts i les veritats absolutes...

No seguim per aquest camí! He parlat de modèstia!

Un ram de vares de gessè que tinc damunt la taula embriaga el crepuscle.

PROMETEU

Prometeu: quan en la tragèdia d'Esquil impreques els déus i fin Mercuri: "Pretereixo llanguir captiu damunt d'aquest roc que tenir Júpiter per pare i ésser el seu missatger adelerat. Sóc dels que tornen ultratge per ultratge", ets un tità fort, superbament bru, bellament musculat, i amb veu d'onatge.

Prometeu: quan en el drama líric de Herman Burte,—cinquantenari avui en el Teatre d'Estat de Dresde,—fas l'elogi de la ideologia hitleriana: "Sóc la idea directiva de l'home, el qui li inculca la subordinació del fort al fort, per ésser més fort", ets el tità greixós, tovament blond, sinuosament corbat, i amb veu de flauta de canya falsa "made in Germany".

"PIPIRITOS"

Què cantarà aquesta dona que fa dolços? Es granadina, de la "Vega". Porta dos anys a Barcelona i manté els seus amb la fabricació d'uns caramelletos especials que en diuen "pipiritos", nom de dolç migrat que ens ha portat Andalusia.

La veureu tot el sant dia abocada a un perol lluent que té a la cuina, neta com "un chorro de plata",—ho diu ella,— fent bullir sucre i colorint-lo amb essència de maquixes, de cdony, de pinya, de préssec.

El sucre, ja acaramellat, s'irisa a les seves mans amb tocs de crepuscle i de camp tardoral; amb il·lusions de matí i transparències d'hora de repòs.

Veieu el caramel, dintre el perol, como si fos un esgranall de raïms capbussant-se com en l'aigua d'una solfatara. Veieu el caramel caragolar-se damunt d'una taula com brancom de corall encara humit d'aigua de mar llunyana.

La dona de la "Vega" somriu sempre, esguardant les seves humils meravelles, tan il·lusionadament dolces.

Quan els seus porten per les barriades pobres els "piripitos", enganxats com flames en una mena de pal en forma de candeler hebraic, els trossets de sucre, colorits i acaramellats brillen encara, davant dels ulls golafres dels infants, amb la sollicitud, casera i neta, de la rialla d'aquesta dona, cap de casa.

Ramon Vinyes

PASSANT

EL PECAT DE LA IMITACIO

El pecat de la imitació és un dels més llastimosos perquè en el fons no és altra cosa que pecat de beneiteria. Alguns, per disfressar-lo i fer-lo passar de contraban el confonen amb l'emulació. Res, però tan allunyat de l'emulació com aquest afany simiesc que és la imitació. Recordeu, com exemple, aquell pobre beneit que fou l'últim rei d'Espanya — a f. p. — tan enyorat i plorat per tots els cursis de Barcelona. Recordeu com, quan va anar una vegada a Roma, es va sentir guerrer — guerrer de sarsuela — i va prometre al Papa que, per honorar la Creu, se n'aniria a matar *moros*.

Les pròximes eleccions.

Les dretes organitzarien fins d'aquesta manera les meses electorals, si sabessin que així havien de guanyar les eleccions,

Fotografats.—Bastard.

El front únic que cal fer

El front únic que cal desfer

L'escena devia ésser d'un grotesc pujat de to. I era grotesca perquè en aquells moments el senyor XIII no sentia l'anhel d'emulació — que sols poden sentir les ànimes nobles — sinó el més llastimós afany i simiesc esperit d'imitació. Ell volia ésser com els reis que des de les muntanyes del nord de la Península foragitaren la gent més civilitzada que hi ha hagut a Espanya, els primers que tingueren biblioteques i banys públics: els alarbs. Perquè els cristians d'aquelles èpoques, tant coberts de ferros, devien fer una pudor que ni Déu devia aguantar-la. Avui, però, encara queden cristians que fan tanta pudor com aquells i, com aquells, consideren que la higiene és una cosa *non sancta*.

Diem tot això perquè a Barcelona ha arribat una actriu de cinema. Aquesta actriu de cinema es diu Luana Alcañiz. Aquesta actriu de cinema ha arribat a Barcelona vestida d'home, com Marlene Dietrich. Amb boina, amb pantalons, amb gavany, com Marlene Dietrich. I això ha fet que nosaltres, que no recordem cap film d'aquesta artista, perdéssim les possibles ganes de conèixer els films que ha interpretat fins ara, i àdhuc els que interpretarà. Per què? Pel seu habillament en arribar a Barcelona: vestida d'home com Marlene Dietrich. Però Marlene Dietrich no és admirable perquè va pels carrers vestida d'home i amb ulleres: és admirable perquè és una artista personalíssima. El fet de vestir-se d'home i posar-se boina i ulleres és una excentricitat — si no és tractés d'una senyora diríem una bestiesa — que no afegeix res a la seva glòria.

Nosaltres no sabem si la senyoreta Luana Alcañiz és una bona actriu de cinema, una *star* de la cinematografia espanyola. Volem creure que sí. Però... Però és llastimós imitar la indumentària d'una altra artista, en lloc d'emular el seu art procurant perfeccionar-lo. No és pas que dient això pensem que Marlene Dietrich tingui l'exclusiva d'una indumentària, ni que la senyoreta Luana Alcañiz no pugui vestir-se com vulgui. Però ningú no ens negarà que anar una dona vestida d'home pel carrer és una cosa tan grotesca i de tan mal gust com que un home hi anés vestit de dona.

Emular el talent de Marlene Dietrich, senyoreta Luana Alcañiz, ens semblaria digne d'elogi; imitar la seva indumentària no pot semblar-nos-ho. I ens fa pensar que a vegades — perdó, senyoreta, — hom no pot imitar sinó la indumentària.

VUITS I NOUS I CARTES QUE NO LLIGUEN

QUI NO EL CONEGUI, QUE
EL COMPRI

Altre cop en Cambó!

Ens creïem que estava afònic, i que no podia parlar. Si tingués, en lloc de barba, una mica de vergonya a la cara, aquest senyor no obriria mai més la boca.

Però d'allà on n'hi ha, no en raja. I sabeu del que ha parlat el famós senyor Cambó? Doncs d'obrerisme, de qüestions socials... del pobre i explotat obrer...

I n'ha parlat, davant un femer de burgesos grossos i tips, que reien per sota el nas, i feien brincar els duros per les seves butxaques dels pantalons.

Ja es necessita ésser talós, per a creure que aquell discurs, arribaria a l'cor de l'obrer...

Al cor de l'obrer, és molt fàcil d'arribar-hi. Però quan la veu del que li vol parlar, surt d'un centre de la Lliga, d'aquests centres que pactaren i ajudaren a en Primo de Rivera, als Anidos i Barreres perquè assassinessin pels carrers de Barcelona els treballadors, quan aquesta veu surt de la boca dels que en 1909 digueren: "DELATEU", quan aquesta veu surt de la boca dels darrers puntals de la Monarquia, els cors dels obrers es tanquen i les paraules es fonen en l'aire.

Qui no el conegui, que el compri.

El tip de riure que es feren els obrers en llegir les paraules d'en Francisquet!

Queda't afònic, Cambó... No parlis més, perquè la teva veu, ens ofèn i ens fastigueja, com si sortís de les cloaques...

La setmana de la gorra.

- Em vols donar un cigar?
- Tot el dia que no faig altra cosa que donar-ne.
- Que no ho saps que és la setmana de la gorra.

Enterra't tu mateix, i porta't una corona (una corona reial) perquè nosaltres, ni això fariem per tu.

Puix que al canyet s'enterren els cavalls i gossos, que han estat útils a l'home...

Tu has estat la *bèstia negra* de Catalunya!

NOTICIES CURTES

Ens comuniquen que arriben diàriament a Barcelona murcians i almerians, amb el ferm propòsit d'emplear-se a les noves línies d'autoòmnibus. Molts d'ells, ja s'han inscrit, en espera de la plaça.

Cal que els catalans treballin, perquè resulta que dóna la casualitat que són fills de Catalunya.

L'enemic més gran de l'Azaña, és en Maura.

Això us demostrarà el molt que val Don Manuel.

Perquè el trist seria que una llèmena com el fill del sinistre Don Antoni, fos el "amigo del alma" del nostre mai prou alabat Manelet.

Hitler diu que Alemanya no vol la guerra.

Lerroux diu que "siempre se ha sacrificado por la República".

Ningú no dubtarà de la bona fé d'aquests punts filipins.

Siguem bons minyons **Anacronisme**

Després del magistral discurs de l'Azaña, no ens queda més remei que ficar-nos els nervis a les butxaques, i obeir a n'aquest gran home (massa gran per als espanyols) i ajuntar-nos tots els bons esquerrans al voltant de la República, deixant de costat totes les rancúnies, les crítiques i les petites divergències de criteri, a fi de formar un front únic, capaç de vèncer la bèstia negra de la Dreta, que amenaça d'acabar amb la vida del nou règim.

Tothom a votar per a la Esquerra, que per deficiències que li trobem, pot ésser l'únic partit, capaç de defensar els ideals de republicanisme i de democràcia.

Les dretes, tenen per patró d'Espanya, aquell Sant Jaume que degollava moros a preu fet.

Nosaltres tindrem per patró a Manuel Azaña, l'home que forjarà de mà de mestre, una nova Espanya, i farà mossegar la pols de terra a tots els enemics de la Llibertat.

Visqui l'Azaña... Visquin i triomfin les Esquerres!...

Del nostre nodrit arxiu extraiem el següent solt que va publicar-se al diari monàrquic-lerruxista "La Razón" el mes de maig de 1930 en ocasió d'una de les darreres visites fetes a Barcelona per l'ex-rei Alfons XIII l'*Africano*:

"Durante la conversación que Su Majestad el Rey sostuvo con los alcaldes de las provincias, nuestro director, don Julián Clapera, tuvo el honor de saludar a nuestro egregio soberano.

Como estaba rodeado Su Majestad de varios periodistas, le saludó en nombre de éstos. Y al preguntarle el Monarca qué periódico representava, le dijo:

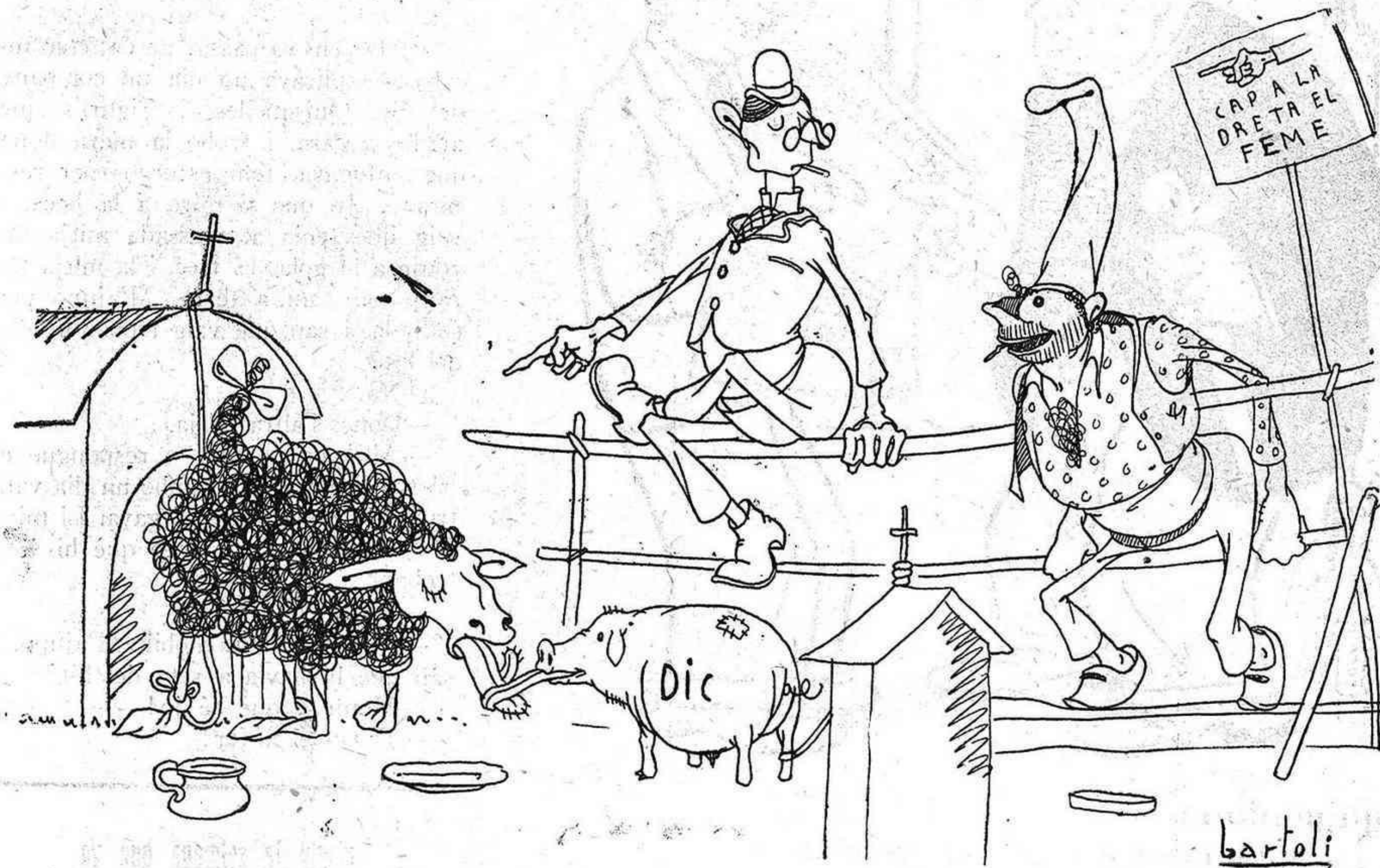
—"La Razón", diario monárquico que defendió la política del general Primo de Rivera. Y yo, que sentí el españolismo con Lerroux y la Monarquía y la grandeza de la Patria con el Marqués de Estella, hoy he conocido a mi Rey al oír a Vuestra Majestad hablar con los alcaldes de los principales problemas que afectan a España.

A lo que Su Majestad respondió:

—Te advierto que con Lerroux coincidimos en el españolismo.

Y finalizó la conversación agradeciendo a la Prensa el afecto con que siempre trata de su persona."

Crim necessari exhumar aquest record, car podria molt ben ésser que certes actituds tèrboles o sospitoses volguessin amparar-se sota la capa tronada de l'*españolismo*.

—Noi, quina llengua més llarga tenen aquests dos animals.

els contes de l'Esquella

EL MENTIDER

El Sr. Quisquelles, tenia un gran defecte. Era un trapella de marca major. Quan obria la boca era per a dir una mentida.

Un dia, enraonant amb diversos amics, els va dir que havia estat a l'India.

—Home, senyor Quisquelles, no ens enredi... Vostè no ha anat mai més lluny que Sardanyola...

—Els dic que he estat a l'India...

—I què hi va anar a fer?

—A caçar tigres...

—Demà m'afaitarà...—féu un d'ells.

—Doncs tant si s'ho creu com no, li diré que en vaig caçar 15 d'un cop. Ara els ho explicaré.

Veuran que jo em trobava en mig d'una selva, que em sembla, que era verge... Era de nit, i la fosca tan intensa que no es veia res absolutament. Sotadament, sento uns passos... era un tigre. Apunto, tiro, i el tigre cau mort. Un altre soroll... tiro, i el ti-

gre cau mort... I així en vaig matar 15 l'un darrera l'altra...

—Però escolti, no diu que era molt fosca la nit?

—Sí, senyor. Com una gola de llop.

—Doncs, com s'ho va fer per veure els tigres i apuntar? Perquè vostè diu que no es veia res...

—Veurà... és que els tigres eran de Bengala...

El Sr. Sisquelles va tenir un fill.

—Estic tot preocupat—deia a un amic seu—. No sé si declarar que el meu fill va nèixer el dia 10 de febrer o el 8 de gener...

—Home... quin dia va nèixer, a veure ..

—El 31 de març...

—Doncs, perquè no dius la veritat?

—Tens raó! No hi havia pensat...

—Vostè que diu tantes mentides—li va dir un dia un company d'oficina, a veure si me'n diu una de ben grossa... La més grossa de totes les que hagi dit... Miri, si la mentida que em diu, és verdaderament garrafal, li donaré un duro.

—Home, va fer el Sr. Quisquelles disgustat—. Vostè m'ha dit que me'n donaria dos...

—Ahir em va passar un cas com un cabàs—explicava un dia un company del Sr. Quisquelles—. Figuri's que arribo a casa, i trobo la meva dona que s'ofegava, fent esforços per respirar... Jo que li miro a la boca, i veig que tenia atravesada mitja taronja a la gola. Li trec, i la mitja taronja em cau a terra. M'ajupo per collir-la, i sap què vaig trobar a sota del llit?

—No...

—Doncs l'altra mitja.

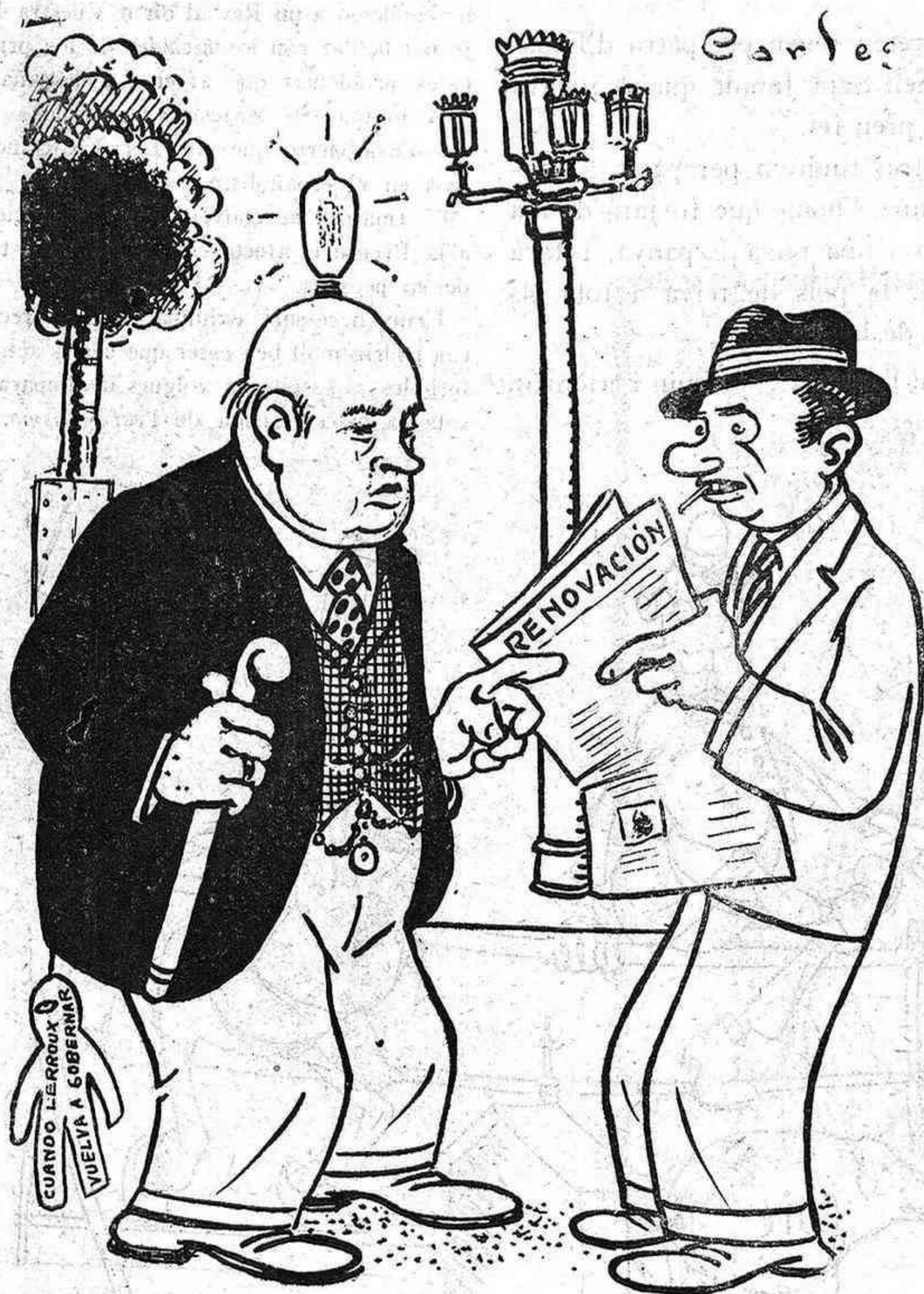
—Això no és res — respongué el nostre home. — Jo també un dia vaig trobar la dona que s'ofegava. Li miro a dins de la boca, i sap què hi vaig trobar?

—No...

—Doncs un automòbil. M'ajupo, i sap què hi havia a sota del llit?

—Home... què sé jo!

—Doncs el xòfer!

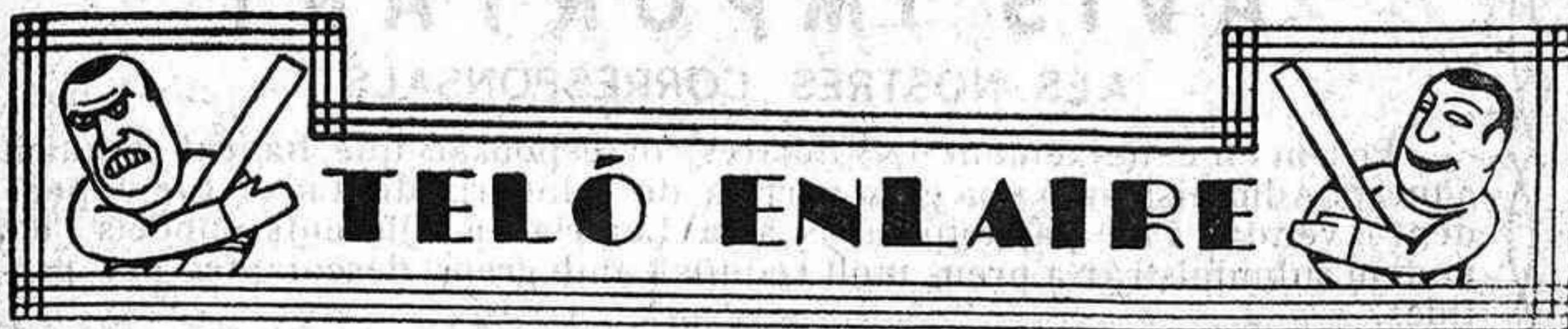
Piquiponiana.

En Pich.—Que li sembla la *Prostitució*.

L'altre.—Que en Selves la posarà a ratlla.

En Pich.—No, home, No. Si vull dir el diari

Llegiu la setmana que ve
el número dedicat als morts

ROMEA

"El General Bum-Bum", del senyor Jordi Canigó.

Un espectacle més per a idiotitzar l'infància!

ESPANYOL

"Les Germanes Miret". El primer vodevill de l'any, signat per Pierre Weber i ben traduït per Francesc Preses, és un xic gris.

Té, però, un to. La Companyia de Josep Santpere el broda.

S'avisava per aviat l'estrena de "Els Flor de Pèsol", comèdia moderna, moderníssima, d'Edouard Bourdet, agosarat autor de "La Presonera".

POLIORAMA

Companyia Xirgu-Borràs.

"La noche del Sábado", "El Alcalde de Zalamea", "Medea", "El Místico", "Tierra Baja".

Tot teatre noble i de solvència, molt al revés d'altres companyies.

Confessem, però, que trobem aquest teatre un xic lluny de l'hora actual.

Work

OLIMPIA

L'Olimpia s'ha inaugurat amb un programa de gran varietat.

Els cavalls són presentats per l'ecuyere Miss Valenska, la qual presenta sis cavalls en llibertat. Miss Valenska sap siluetejar-se àgil.

"Les 3 Germanes i l'Indi Pieia", també presenten cavalls. L'Indi Pieia executa una vertical perfecta damunt d'un d'ells.

"Els Ossos de Baty" és un número bonic. Els ossos, quan s'apropa l'hivern, es verben amb gust; per la pell.

"Djibo", el ximpancé presentat per A. Rancy ha obert un duel a "Natal", l'home-simi. Hi ha un triomf per abdós. "Djibo" s'ajau i grimpa més simiescament que els simis.

"Djim and Bill". Elegant ciclista amb el seu august. Bonic número i amb un dinamisme propi.

"The Adones", perxistes a gran alçada. Sense que sigui el millor del gènere és el número més sensacional de la present temporada barcelonina de circ. Posa glaç als ulls.

"Troupe Noito", malabaristes i equilibristes del filferro. Nior executa el salt mortal i alguns exercicis ben arriscats i de mèrit. La resta de la "troupe" un xic desfeta. En el seu japonisme hi ha barrejat una punta de negror de novella russa.

"Rita de la Plata". Bona presentació efectista. Llum damunt de blanc i una ascensió espectacular al trapezi. El salt mortal es avisat amb cada gest. Sempre sembla que us digui: "ara vindrà el més difícil". Havíem vist aquest salt en el buid. No l'havíem vist mai tan ben preparat ni presentat. És un salt d'invenció americana que emociona malgrat no sigui gaire de circ. També és un salt que es presta a molts abusos. Tot plegat sensacional.

Parlarem dels clowns i de la resta de la troupe en el número vinent.

Una felicitació de cor per Doroteu de Carlos i per Manuel Sugrayes. Se la mereixen.

J. V.

ESQUELLOTS

El senyor Cambó, ex-ministre de la Monarquia, ha dit que no calia confiar en un retorn de la monarquia. Aquest home és capaç de tornar-se republicà!

Quin desagraït, Mare de Déu!

Lerroux lluitarà en aquestes properes eleccions aliat amb els agraris o sigui: amb els pitjors enemics de la República.

Deu ésser per demostrar una vegada més al país el seu republicanisme.

L'altre dia, qualsevol dia d'aquests, va inaugurar-se amb solemnitat de mitja gala el rètol d'un carrer al qual se li ha posat el nom d'"Antoni Ulled", un dels prohoms més acreditats dels primers Ajuntaments lerrouxistes. L'homenatjat, com el seu company Mir i Miró, que té també un carrer amb el seu nom, es mereixien una altra cosa.

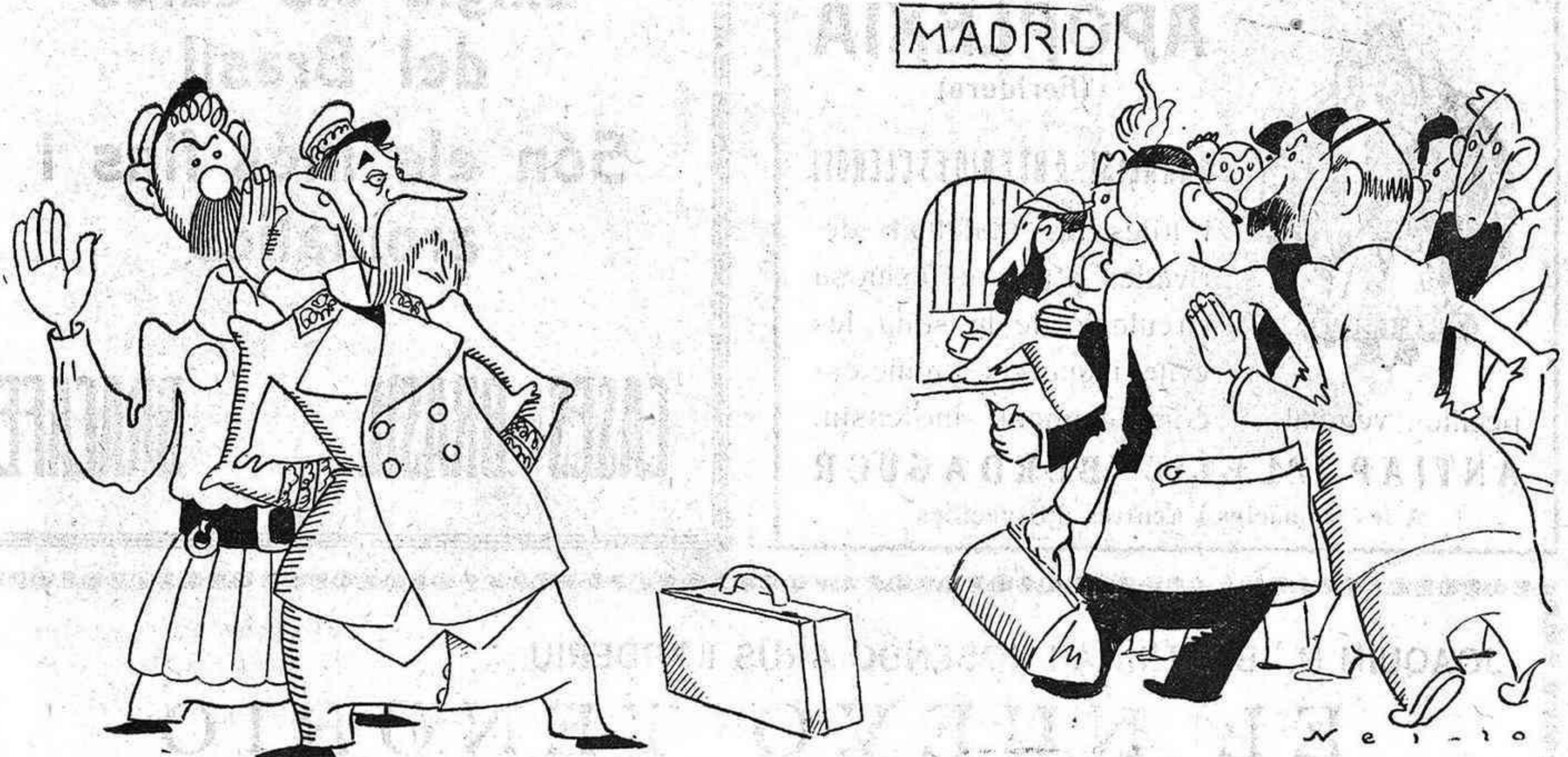
Gil Robles, el cavernícola, ha començat la campanya electoral. Sembla que té molt èxit entre els monàrquics salvatjes, que són la majoria.—el 99 per 100.—Les monarquies i sembla que en el seu discurs emprà un to insolent i desafiador, de *chulo*, de capellà de punyal i trabuc.

Ens plauria que vingués a Barcelona. I ens plauria que a Barcelona li donessin la plaça que mereix.

A "La Noche" del passat dilluns el senyor Lluís Aimerich publica un article referent al Congrés d'Educació Social que organitzà l'Ateneu Enciclopèdic Popular. I diu que entre els ponents figura Rafael Campalans.

Què més voldríem nosaltres! Però llamentosament, Rafael Campalans és mort. No val a badar, senyors de "La Noche".

DOCTOR MORA - VIES URINÀRIES. SÍFILIS, IMPOTÈNCIA. - PLAÇA DE LA UNIVERSITAT. 1. DE 10 A 11 DE 4 A 8

Les últimes mil pessetes.

—Qui són aquests que van tan de pressa cap a Madrid?

—Són els ex-diputats que van a cobrar les últimes mil pessetes.

JOSÉ ZORRILLA

D. JUAN TENORIO

Preu 1'50

En venda: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20

HOMBRES DEBILES

Impotents, mancats de vigor sexual, etc.

Tabletas de vida «GRAFF»

(A América HERCULINA) retornen la virilitat a l'home esgotat.

De venda a farmàcies i centres d'esp cífics. Gratuïtament enviarem faciele interessant.

DEMANEU-LO A

LABORATORI «GRAFF»

Apartad, 415

VALENCIA

TABLETAS DE VIDA

GRAFF

ANUNCIEU

— A —
L'Esquella

de la
Torratxa

AVIS IMPORTANT

ALS NOSTRES CORRESPONSALS

Posem en coneixement dels nostres corresponsals que havent adquirit aquesta Administració una gran partida de talonaris de Caixa (de dependent o venda), i de participacions a la Loteria en diferents models els podem subministrar a preus molt reduïts i amb grans descomptes per partides.

Per correu us hem tramés mostres d'ambdues coses i nota de preus junt amb una tarja postal perquè pogueu retornar-nos-la tot seguit fent la comanda que us interressi i abans no s'esgotin, a

LLIBRERIA ESPANYOLA - Rambla del Mig, 20

Us oferim una oportunitat per a comprar molt bé.

Demaneu mostres i preus si no en rebeu.

No compreu sense abans saber les nostres condicions.

O L Y M P I A

TEMPORADA

CIRC EQUÈSTRE

amb programa sensacional

20 GRANS ATRACCIONS, 20

de primeríssim ordre. Noves a Espanya

APOPLEXIA

(Feridura)

PARALISI-ARTERIOESCLEROSI

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic es-

pecific vegetal i completament inofensiu.

ANTIAPOPLETIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Espeífics

Cafès del Brasil

PER TOT ESPANYA

Exigiu els cafés del Brasil

Són els més fins i aromatics

CASES BRASIL

BRACAFE

JOAQUIM M.ª BARTRINA I ROSENDO ARÚS I ARDERIU

EL NUEVO TENORIO

En venda: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20.

PREU 2'40

La formidable y Renombrada

Orquestra NAPOLEÓN
AND HIS BOYS

Actua tots els dies de 11 nit a 4 de la matinada en el

Dancing La Bona Sombra

Tots a la BONA SOMBRA :: Ginjol, 3 (Plaça Teatre)

Tapes AMB PLANXES DAURADES
PER A REL·LIGAR

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

TAPES SOLES. 5'50 ptes.
TAPES i REL·LIGAT. 8'— »

NOM DE GARANTIA

GANIVETERIA "ARTERO"

Casa assortida amb tota mena d'eines de tall
pròpies del ram perruquer.

Especialitzada en l'arranjament (buidatge) i
ajustament de navalles i màquines barberes.

Llibreteria, 9 (prop de la Plaça la República)

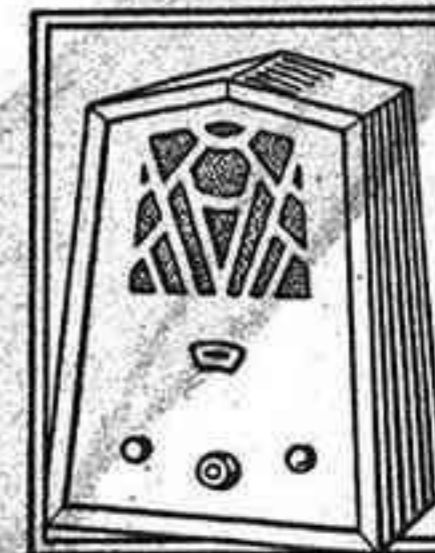
BARCELONA

ARMERIA·RADIO

vender a plaça i al comptat

es
desitgen
agent

Barcelona·Gracia

F. Baró
Goya 11
Tel.
73497

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

DETTALLS PER PROGRAMES

G. ALOMAR Vies urinaries. Curació més ràpida mitjançant el seu aparell elèctric
Balmes, 4. C. econòmica 5 ptes. de 12 a 3 i de 5 a 8. Fest. de 10 a 12

Llibreria Espanyola :-: Rafael Lòpez

RAMBLA DEL MIG, 20

BARCELONA

TELEFON 20160

EDICIO D'OBRES COMPLETES

Ignasi Iglesias

ACABA DE PUBLICARSE EL VOLUM 11

L'ALEGRIA DEL SOL
FLORS DE CINGLE
FLORS DE MAIG

PREU 5 PTES.

E. H. H.

3001 secretos industriales para ganarse la vida

Recetas y procedimientos sencillos, económicos y probados para confeccionar numerosos
artículos de venta segura. PTAS. 6'50

Mil cuatrocientos medios para crearse una posición

Un tomo en cartóné PTES. 3'50

El Poble.—Vaja! Ha arribat l'hora de deixar-le per sempre més sense ungles.